సమీకరణాలు

అంపశయ్య నవీన్

(గతవారం తరువాయి)

ఎవరిష్టమొచ్చినట్టుగా వాళ్లు మాట్లాడటం మొదలెట్టారు-

"పైసలున్నోనిదే రాజ్యం" అని కొందరు, "తోడబుట్టిన తమ్మునికే గింత అన్యాయం జేస్తరా" అని కొందరు,

"ఆయనకు సర్కార్ నౌకరీ ఉన్నంక గీ కాసింత భూమి లేకపోతేంది" అని కొందరు,

"అప్పిచ్చింది స్వంత తమ్మునికే గద... అన్న సొమ్ము తమ్ముడు తింటేంది" "తమ్ముడు గరీబోడు గదా... అన్న బలిసినోడు గద... అయ్యో పాపం అనుకొని మాఫీ చెయ్యొచ్చు గద. 50 వేలు ఖరీదు చేసే భూమిని పదివేలకే తీసుకునుడు ఎంత న్యాయం. రెండు చేతులా బోలెడు ఆస్తి సంపాయించిండు గద... పోయేటప్పుడు కొంచ బోతడా" "తమ్ముడయితేంది- అన్నయితేంది. అప్పు తీసుకున్నంక ఇయ్యాలె గద"

అక్కడికొచ్చిన జనమంతా ఇట్లా రకరకాలుగా మాట్లాడుతోంటే సోమయ్య భార్య ఇంకా విజృంభించింది.

ఈశ్వరయ్యనూ, ఈశ్వరయ్య భార్యనూ, పిల్లల్ని పచ్చిబూతులు తిట్టడం మొదలెట్టింది-

"మా సొమ్ము తిన్నోడు పురుగులుపడి ఛస్తడు... వాని పెండ్లం ముండమోస్తది- వాని పిల్లలకు గత్తరొచ్చి చస్తరు.... వానింట్ల పీనిగెల్తది... వానిల్లు కాలిపోతది. కూలిపోతది... వాడు పెడాల్న ఛస్తడు... వాని మొఖాన మొద్దులు పెడ్తరు... వాని మొల్తాడు తెంపుతరు... వాని పెండ్లం చేతుల బెల్లం పెడ్తరు. వాని పెండ్లం కడుపు కాల్తది" రాగయుక్తంగా శోకాలు పెడ్తూ సోమయ్య భార్య ఊరంతా వినిపించేలా ఈ తిట్లన్ని తిట్టడం మొదలెట్టింది.

కథ

ఆమె తిడ్తున్న తిట్లు వింటోంటే ఇంట్లో ఉన్న ఈశ్వరయ్య భార్య సునంద తనకు ఎలక్ట్రిక్ షాక్స్ ఇస్తున్నట్టుగా ఫీలయ్యింది- ఆ క్షణంలో తన ప్రాణంపోతే బావుండుననిపించింది- అవమానభారంతో ఆమె తల పగిలిపోతుందేమొ ననిపించింది.

అంత గొడవ జరుగుతున్నా కాంపౌండ్ నిర్మాణం ఆగలేదు-

ఊర్లో ఉన్న పెద్ద మనుషులంతా వచ్చి ఈ దృశ్యాన్ని చూశారు. సోమయ్య, అతని భార్య, అతని పిల్లలు చేస్తున్న లొల్లిని వినోదం చూస్తున్నట్టుగా చూశారు. కానీ ఎవ్వరూ కాంపౌండ్ వాల్ నిర్మాణాన్ని ఆపలేకపోయారు. చివర్లో మాజీ సర్పంచ్ దొడ్డరామయ్య అక్కడకు వచ్చి సోమయ్యను తన దగ్గరకు పిలిపించుకున్నాడు- అతనితో యాదగిరి కూడా ఉన్నాడు.

సోమయ్య, అతని భార్య లక్ష్మమ్మ-ఇద్దరూ వెళ్ళి దొడ్డరామయ్య కాళ్ళ మీద పడ్డారు- నెత్తీ నోరూ బాదుకున్నారు- "నన్ను రక్షిస్తానంటే తప్ప మీ కాళ్ళు వదిలిపెట్టం" అన్నారు.

"ఇది ఊరా? అడివా? మీ జాగా చుట్టు అయనెట్ల కాంపౌండ్ కడ్తడు? తెల్లారేటొరకు మీ జాగాల మీరో గుడిసేసుకొని దాంట్లెనె ఉండుండ్రి... ఎవడన్నా అడ్డమొస్తె నాకు చెప్పుండ్రి" అన్నాడు మాజీ సర్పంచ్ దొడ్డ రామయ్య.

అంతే! తెల్లారేటప్పటికి ఆ జాగాలో ఓ గుడిసె ప్రత్యక్షమయింది- సోమయ్య కుటుంబం వచ్చి ఆ గుడిసెలో కాపురం పెట్టింది- కాంపౌండ్ వాల్‌ను చాలాచోట్ల కూలగొట్టారు. దొడ్డరామయ్య మనుషులు చాలా మందొచ్చి సోమయ్యకు అండగా నిల్చారు. వాళ్ళు చేస్తున్న పనిని ఆపమని తన మనుష్యులను పంపిస్తే పెద్ద కొట్లాట జరుగుతుంది. తలలు పగుల్తాయి. ప్రభుత్వోద్యోగిగా తను ఇట్లాంటి కొట్లాటలకు కారణం కాకూడదు అనుకొని ఈశ్వరయ్య వెళ్ళి పోలీసు రిపోర్టిచ్చాడు-

పోలీసులొచ్చారు- ఆ జాగా తనదేనని ఈశ్వరయ్య రుజువు చెయ్యలేకపోయాడు-

ఇంకో ఆరు నెలల్లో తన అన్న దగ్గర అప్పుగా తీసుకున్న డబ్బు చెల్లి స్తానని సోమయ్య పోలీసులతో చెప్పాడు- అట్లా చెయ్యకపోతే ఈశ్వరయ్య కోర్టుకెళ్తాడని పోలీసులు సోమయ్యకు వార్నింగ్ ఇచ్చి వెళ్ళిపోయారు-

ఆ ఆరునెలల్లో మరికొన్ని మార్పులు జరిగాయి- ఆ వేసవిలో రాష్ట్ర అసెంబ్లీకి జరిగిన ఎన్నికల్లో ఇదివరకు అధికారంలో ఉన్న పార్టీ ఓడిపోయింది- అప్పులపాలై ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటున్న బక్కరైతులను ఆదుకుంటామని వాగ్దానం చేసిన పార్టీ గెల్చింది- దాంతో ప్రతి గ్రామంలోనూ రాజకీయ సమీకరణాలు మారిపోయాయి- తొమ్మిదేళ్లగా గ్రామాల్లో అధికారం చెలాయిస్తున్న పెత్తందార్ల మొఖాలు తెల్ల మొఖాలయ్యాయి. ప్రతిపక్షంలో ఉన్న దొడ్డరామయ్యలాంటి మాజీ పెత్తందార్ల మొఖాలు వెలిగిపోయాయి.

"ఈ ఆర్నెల్లు కూడా గడిచిపోయాయి గదా- నా బాకీ తీరుస్తవా?... లేదా? నన్ను కోర్టుకు పొమ్మంటవా?" అంటూ ఈశ్వరయ్య తమ్మునికి కబురు చేశాడు.

"కోర్టుకు పోతే ఆయనకు నువ్వు రాసిచ్చిన పత్రం చెల్లదు- నువ్వు గమ్మునుండు- ఆయన నిన్నేం చెయ్యలేడు" అన్నాడు దొడ్డ రామయ్య.

"వరసగా మూడేళ్ళు వర్షాలు లేకపోవడం వల్ల నా పరిస్థితి దిగజారిపోయింది-ఇంకో యేడాది ఆగితే నీ బాకీ చెల్లిస్తానన్నాడు" సోమయ్య.

"యేడాది కాదు... ఒక్కరోజు కూడా ఆగేది లేదు" అన్నాడు ఈశ్వరయ్య- అన్నాడేగానీ తమ్ముని దగ్గర్నుంచి డబ్బుల్ని ఎలా రాబట్టాలో అతనికర్థంకాలేదు. పత్రం రాసిన యాదగిరి సోమయ్యవైపే ఉన్నాడు.

"వాళ్ళారోజు మనల అన్ని తిట్లు తిట్టింండ్రు గద- వాళ్ళను మనం మల్లా అన్ని తిట్లు తిట్టించాలె... మనూర్లె ఓ వెయ్యి రూపాయలిస్తే వీళ్ళను బండబూతులు తిట్టి పోయేటోళ్ళున్నరట... నిన్ననే మన జీతగాడు కొమురడు చెప్పిండు-గాపని జేసినంకనే మనం కోర్టుకు పోదాం... వాన్ని జైళ్ళ పెట్టిద్దాం" అంది తల పట్టుకొని ఆలోచిస్తున్న భర్త ఈశ్వరయ్యతో అతని భార్య సునంద.

ఈశ్వరయ్యకు ఆమె సలహా బాగానే ఉందనిపించింది. యేదియేమైనా ఆరోజు వాళ్ళు తిట్టిన తిట్లకు ప్రతీకారం తీర్చుకోవాలి. వాళ్ళ దగ్గర జీతమున్న కొమురయ్యకు ఆ ఊర్లో మంచి పట్టుంది. అతనుండే వాడకు అతడే నాయకుడు.-ఆ రాత్రి ఈశ్వరయ్య అతన్ని పిల్చాడు-

"ఆరోజు వాడు, వాని భార్య నన్నూ నా భార్యనూ తిట్టిన తిట్లు నీకు గుర్తున్నయి గద... వాళ్ళను మేమట్ల తిట్టలేంగద"... అన్నాడు ఈశ్వరయ్య.

"మీరెందుకు తిడ్తరయ్యా... ఓ వెయ్యిరూపాయలు మా మొఖాన

సోమయ్య అనేవాడు గీదినం గిట్ల చా వాల్ని దేవుడు ఎప్పుడో రాసిపెట్టిండు... గందుకే చచ్చిండు... దీంట్ల మనం జేసిన తప్పేంలేదు..."

అని తన అంతరాత్మను ఓదార్చుకున్నాడు యాదగిరి.

పడేసి మీరు యేమీ ఎరగనట్టే తలుపులు పెట్టుకొని మీ ఇంట్ల పండు కోండ్రి... నేను మా వాడోళ్ళను తీసుకొచ్చి వాళ్ళను తిట్టిపిస్త...మా తిట్లు ఎట్లుంట యో మీకెరికలేదు... ఆ తిట్లు తిన్నంక వాడూ, వాని పెండ్లాం ఉరిపోసు కొని చావాలె.... గట్లాంటి తిట్లు తిడ్తం" అన్నాడు కొమురయ్య.

ఈశ్వరయ్య కొమురయ్యకు వెయ్యి రూపాయలిచ్చేశాడు-

ఆ మర్నాటి రాత్రి కొమురయ్య తన వాడలో ఉంటున్న వాళ్ళందర్నీ తీసుకొచ్చాడు- స్త్రీలు, పురుషులు, పిల్లలు, జెల్లలు... ఓ ముప్పై నలుబైమంది సోమయ్య గుడిసె దగ్గరకొచ్చారు- వాళ్ళల్లో చాలామంది చిత్తుగా తాగారు-

సోమయ్యనూ, సోమయ్య భార్యనూ వాళ్ళు తిట్టడం మొదలెట్టారు- వాళ్ళు తిట్టే తిట్లు ఆ ఊరంతా వినిపించసాగాయి...

"నీకు సిగ్గూ, శరం లేదురా.. అన్న దగ్గర పైసలు దీసుకొని ఎగ్గొడ్తా వురా లుచ్చా... నీ పెండ్లాన్ని ఎవ్వని దగ్గర్నన్న పండబెట్టరాదురా... గట్లొచ్చే పైసలతోటి నీ అన్న బాకీ తీర్తది... రోజూ నీ పెండ్లాన్ని మా వాడకు పంపియ్యిరా... దానికి మేం పైసలిస్తం... గట్లనన్న నీ బాకీ తీర్తది. ఎందుకురా... నీ బతుకు? ఉరిబెట్టుకోనీ చావరాదు రా... పెద్ద కులంల బుట్టినవుగని యేం లాభంరా?... నీకంటె... నయం...వానిక్కూడ కొంచెం ఇజ్జతుంటది- నీకిజ్జత్ లేదురా..." ఈ ధోరణిలో వాళ్ళు ఆ రాత్రంతా రాయడానిగ్గానీ వీలుకాని పచ్చిబూతు లు తిట్టారు- వాళ్ళు తిడ్తున్న తిట్లన్నీ ఈశ్వరయ్యకూ అతని భార్య కూ వినిపిస్తూనే ఉన్నాయి- నీచాతినీచమైన తిట్లు తిట్టి తెలతెలవారు తుండగా వాళ్ళందరూ సోమయ్య గుడిసె దగ్గర్నుండి వాళ్ళ వాడకు వెళ్లిపోయారు-

సోమయ్యకూ సోమయ్య భార్యకూ అంత ఘోరాతిఘోరమైన, నీచా తినీచమైన తిట్లు తిన్నాక కూడా ఇంకా ఎందుకు బతికున్నారో అర్థం కాలేదు. తెల్లారేటప్పటికి వాళ్లిద్దరూ జీవచ్ఛవాలుగా మారిపోయారు-

రాత్రి యేం జరిగిందో తెలుసుకున్న యాదగిరి జాము పొద్దెక్కాక సోమయ్యింటికొచ్చాడు-

యాదగిరి మీద పడి సోమయ్య భోరున యేడ్చాడు- సోమయ్య భార్య "అన్నా! యాదగిరన్న... ఆ బావ మమ్ముల లేబర్ జనంతోటి గీనర్లోకంల ఎవ్వరూ వినని కనని బేఇజ్జత్ తిట్లు తిట్టిపిచ్చిండు... ఇగ మేమిద్దరం ఉరి పెట్టుకొని చస్తం... గట్లాంటి తిట్లు తిన్నంక మేం బత కొద్దు.... యాదికొస్తె వొంటికి ముండ్లొస్తున్నయి. మేం బతకొద్దు యా దగిరన్న.... బతకొద్దు... ఉరిబెట్టుకొని చస్తం... మా ఉసురు వానికి తగలాలె... పైసలున్నయని మురుస్తున్నడు.... పొత్తుల పైసల్తోటే వాన్ని చదివిస్తిమి... గా చదువుతోటే వానికి కొలువు దొరికె.... వాని కొచ్చే జీతాన్ని వీళ్ళ నల్గురన్నదమ్ములు పంచుకోవాలె... కని వాడొక్క డే తిన్నడు.... నౌకరి జేస్తున్నవు కాబట్టి నీకు పొత్తుల భూమిల పాలు లేదన్నం... అయినా వాడు మా తోటి సమానంగ భూమిల పాలు తీసుకున్నడు- అటు నౌకరి... ఇటు వ్యవసం జేసుకుంట... చాలా పెద్దోడయిపాయె... బంగ్లాగట్టె... కొడుకులను, బిడ్డలను పెద్ద చదువు లు చదివించుకునె... అయినా వానికి సరిపోలె... మేం కష్టంల ఉన్నప్పుడు ఓ పదివేల రూపాయలియ్యమన్నం... ఇచ్చిండు... వాడి చ్చింది మా సొమ్మేకదా... పొత్తుల సొమ్ముతోటే పైకొచ్చిండు గద.... పదివేలకు అడ్డగోలుగ వడ్డీ గట్టి యాబై వేలు ఇయ్యమంటడా? యాబై వేల ఇంటిజాగాను కాజెయ్యాల్నని జూస్తడా?... ఎంత న్యాయం! మేం ఇంటి జాగా ఇయ్యమన్నందుకు, మా ఇంట్లో మేం ఓ గుడిసేసుకుంటే మమ్ముల లేబరోళ్లతోటి బేఇజ్జత్ తిట్లు తిట్టిపిస్తడా... వాడు గత్తరొచ్చి చస్తడు... వాన్ని కాటికి దీసుకపోతరు. వాన్ని కాలేస్తరు. వాని పెండ్లం ముండమోస్తది. వాని కొడుకులు బిడ్డలు... అందరు చస్తరు... వాని ల్లు కాష్టాలగడ్డయితది" రాత్రి వాళ్ళెన్ని తిట్లు తిట్టారో సోమయ్య భార్య మళ్లీ అన్ని తిట్లు తిట్టింది.

యాదగిరి ఆమె తిట్టే తిట్లు వింటూనే ఆలోచించడం మొదలెట్టాడు.

"సోమయ్య! నేనో ఉపాయం చెప్త... చేస్తవా?"అన్నాడు యాదగిరి.

"నీ మాట ఎప్పుడు విన్లేదే యాదగిరన్న...చెప్పు" అన్నాడు సోమ య్య.

"కొత్త ప్రభుత్వం వచ్చింది- ఇది మన ప్రభుత్వం... మనసుంటి బక్క రైతులను ఆదుకుంటమని వాగ్దానం చేసిన ప్రభుత్వం ఇదివరకు అప్పులపాలైన రైతులు ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటే అప్పటి ప్రభుత్వం పట్టించుకోలేదు. కని ఈ ప్రభుత్వం ఆత్మహత్యలను ఆపుతమంటున్న ది- ఆత్మహత్య చేసుకున్న రైతుల కుటుంబాలకు లక్ష రూపాయలిస్త మని ప్రకటించింది- రైతులను అప్పులు చెల్లించమని వొత్తిడి చేసిన వాళ్లను, దౌర్జన్యం చేసిన వాళ్ళను వెంటనే అరెస్టు చేసి జైళ్ళో పెడ్తున్న ది..."

"వాడు... ఆ హెడ్‌మాస్టర్‌గాడు జైలుకుబోవాలె... అది నేను చూ డాలె... అప్పుడుగని నా పగ చల్లారదు" అంది లక్ష్మమ్మ-

"నీ పగ చల్లారాల్నంటే నీ మొగుడు ఆత్మహత్య చేసుకోవాలె" అన్నాడు యాదగిరి.

"చేసుకుంటడు... కొమురయ్య వాడోల్ల తోటి గన్ని తిట్లు తిన్నంక గాయన బతికేం లాభం... లెక్కలేని అప్పులు జేసి వ్యవసం మీద బెట్టె... కొత్త విత్తనాలనె... ఎరువులనె... పురుగుమందులనె... పైస లన్ని మట్లెబోసె... వానలు పడవాయే... పెట్టిన పెట్టుబడంతా నాశన మైపాయె... ఉన్న భూమంతా కుదువబెట్టే... అప్పులు తడిసిముప్పం దుం అయిపాయె... గా అప్పుల కింద మాకున్న భూమంతా పోతది. ఈన చస్తె లక్ష రూపాయలొస్తయి... నా పిల్లలన్న బతుకుతరు... మమ్ముల గలీజు తిట్లు తిట్టిచ్చినోడు జైలుకుబోతడు... చస్తడు... నా మొగుడు కూడ చస్తడు... ఉరిపెట్టుకోని చస్తడు... నేను ముండ మోసినా ఫరవలేదు... కని ఈన చావాలె... చావాలె..." అంటూనే లక్ష్మమ్మ భోరున యేడ్వసాగింది.

"నేను ఇంకో ఉపాయం చెప్త...నువ్వు నిజంగ చావొద్దు- ఆత్మహత్య చేసుకున్నట్టు నాటకమాడాలె. అప్పు తీర్చలేదని మీ అన్న నిన్ను బేఇజ్జ త్ తిట్లు తిట్టించిండని, గందుకే ఆత్మహత్య చేసుకుంటున్ననని నువ్వు ఎమ్మార్వోకో ఉత్తరం రాసిపెట్టు-కొంచం ఎండ్రిన్...కొంచెమంటే కొంచె మే పురుగుమందు కలుపుకొని తిను... కొంచెంసేపట్లనే స్పృహ తప్పి పడిపోతవు...నేను మండలకేంద్రంల ఉన్న హెల్ప్‌లైన్‌కు ఫోన్ చేస్త... పోలీసులొస్తరు... నిన్ను దవాఖాన్ల షరీఖుజేపిస్తరు... నువ్వు

(మిగతా 37వ పేజీలో)

వాడు గత్తరొచ్చి చస్తడు... వాన్ని కాటికి దీసుకపోతరు. వాన్ని కాలేస్తరు. వాని పెండ్లం ముండమోస్తది. వాని కొడుకులు బిడ్డలు... అందరు చస్తరు... వానిల్లు కాష్టాలగడ్డయితది"

అజీర్ణంతో అవస్థ పడుతున్నారా?

ఆరోగ్యం

ఆధునిక జీవితం సంపదల్నిస్తుంది. నాలుగురకాల పనులు చేసి డబ్బులు సంపాదించే అవకాశాలు పెరిగాయి. ఏదో ఒక ఉద్యోగం చేస్తూ అక్కడికే పరిమితమై బతికేవారు అరుదు. ఉద్యోగానికి పోను మిగతా సమయంలో ఏవో పనులు చేసి సంపాయించే అలవాటు పెరిగింది. దీనితో బతుకులో పరుగులాట వేగమందుకుంది. ఆహారపుటలవాట్లు మారాయి. నిద్రపోయే వేళలు, ప్రశాంతంగా, నింపాదిగా కూర్చుని తినే అలవాటు తగ్గింది. ఏదో ఒకటి తిని కడుపు నింపుకొంటే చాలనే ధోరణి తీవ్రమైంది. తీసుకునే ఆహారంలోనూ మార్పులు వచ్చాయి. ఫాస్ట్‌ఫుడ్, కొవ్వుశాతం ఎక్కువగా వుండే ఆహారం తీసుకునే అలవాటు అధికమైంది. అప్పటికప్పుడు ఏదో ఒకటి లాగించే ధోరణి అలవడింది. ఈ కారణంగా సరిగా జీర్ణం కాకపోవడమనే సమస్యని ఎదుర్కొంటున్నారు. అజీర్తి, మలబద్ధకంతో బాధపడేవారి సంఖ్య పెరుగుతుంది. ఇలాంటి వారికి ఆహారం తీసుకున్న వెంటనే కడుపు ఉబ్బరంగా ఉంటుంది. అప్పటివరకు హాయిగా ఉన్నవారు కాసింత ఎక్కువ తినగానే ఆయాస పడతారు. కొంచెం తిన్నా కడుపులో నొప్పిగా అనిపిస్తుంది. కొందరికి పుల్లని వాంతులు, త్రేన్పులు వస్తుంటాయి.

కొందరికి తీసుకున్న ఆహారం జీర్ణం కావడానికి సమయం పడుతుంది. జీర్ణక్రియ నెమ్మదిగా ఉంటుంది. కొందరికి ఏ కొంచెం తిన్నా పొట్ట నిండా గాలి చేరినట్టుగా ఉంటుంది. కడుపుతో బరువుగా అనిపిస్తుంది. ఎక్కడికి వెళ్ళాలిన్నా అసౌకర్యంగా ఉండి ఏం తోచదు. పొద్దుటే లేచి ఆఫీసులకు తయారయి వెళ్ళేవారు తినగానే ఇలా ఉంటే సమస్య. అలాగే అజీర్తి వల్ల మల బద్ధకం, విరేచనాలనే సమస్యలు కూడా వస్తాయి.సరయిన వేళకు ఆహా రం తీసుకోకపోవడం, తమ ఒంటికి సరిపడని ఆహార పదార్థాలు తిన డం వల్ల మలబద్ధకం సమస్య ఏర్పడుతుంది. కొందరికి ఉదయం పూట విరేచనం కావడం సమస్య అవుతుంది. విరేచనం అవుతున్నట్టుగా ఉం టుందిగానీ ఎంతో సేవయితేగానీ కాదు. దీంతో చాలా అవస్థ పడుతుం టారు. ఎక్కడపడితే అక్కడ తినేవారు, ఎప్పుడు పడితే అప్పుడు, ఏది పడితే అది తినే అలవాటు ఉంటే ఈ సమస్యలు వస్తాయి. తీసుకునే ఆహారంలో కొవ్వుపదార్థాలు ఎక్కువగా ఉండి, పీచు పదార్థాలు తక్కువగా ఉన్నా ఈ సమస్య ఏర్పడుతుంది.

మలబద్ధకమే కాకుండా కొన్నిరకాల ఆహారం వల్ల విరేచనాలవుతాయి. కొన్నిసార్లు ఆకస్మాత్తుగా ఆహారం జీర్ణం కాకపోవడం వల్ల నీళ్ళ విరేచనాలవుతాయి. కలుషిత జలం సేవించినా ఇలాగే జరుగుతుంది. కొన్ని రకాల కొవ్వు, పిండి పదార్థాలు తిన్నప్పుడు సరిగా జీర్ణంకాదు. అరగకపోవడం వల్ల కొందరికి నీళ్ళ విరేచనాలవుతాయి. ముఖ్యంగా ఇలాంటి సమస్య పిల్లలకు ఏర్పడితే చాలా ఇబ్బందిగా ఉంటుంది. ఆహారంలో అజాగ్రత్త మూలంగా అనేకరకాల ఆరోగ్య సమస్యలు వస్తాయి. జీర్ణం కాకపోవడమనే సమస్యకు వెంటనే చికిత్స తీసుకోవడం అవసరం. దీని వల్ల ఇతరేతర సమస్యలు రాకుండా జాగ్రత్తపడాలంటే సమస్యని గుర్తించిన వెంటనే వైద్యుల్ని సంప్రదించాలి. హోమియో వైద్యవిధానంలో అజీర్తికి, దీనివల్ల వచ్చే అనారోగ్య సమస్యలకి చికిత్స లభిస్తుంది. అందరికీ ఒకేరకమైన మందులు ఉండవు. రోగి వయసు, రోగ నిరోధక శక్తి, వారికి ఆ సమస్య ఎందుకు వచ్చిందన్న అంశాల్ని బట్టి నయం కావడానికి మందులు ఇస్తారు. అజీర్తి సమస్య ఒక్కొక్కరికి ఒక్కో కారణంగా వచ్చే అవకాశముంది. స్థూలంగా చెప్పాలంటే ఆహారపుటలవాట్లలో అపసవ్యతల కారణంగానే అజీర్తి ఏర్పడుతుంది. జీర్ణం కాకపోవడం, కడుపులో మంటగా ఉండటం, ఉబ్బరంగా అనిపించడం వంటి లక్షణాలు, మలబద్ధకంతో బాధపడటం వంటి సమస్యలు ఉన్నట్టయితే వైద్యుల్ని సంప్రదించండి. ఇలా బాధపడక తప్పదనుకుంటూ కొందరు అసలు వైద్యుల్ని సంప్రదించరు. కానీ వైద్యుల దగ్గరికి వెళ్ళి పరీక్ష చేయించుకుని కారణాల్ని నిర్ధారించుకుంటేగానీ సమస్య తీవ్రతని గుర్తించి వైద్యం చేయడం కుదరదు. అజీర్తి వ్యాధి నయం కాలేని జబ్బేమీ కాదు. హోమియో వైద్యవిధానంలో దీనికి మంచి మందులున్నాయి. నేట్రంమూర్, కాల్క్ సల్ఫ్, ఫెర్రం ఫాస్, కాలీమూర్, కాలీ సల్ఫ్, సైలీషియ మొదలయిన మందులున్నాయి. వీటిని వైద్యుల సూచనల మేరకు వాడాలి. అలాగే డాక్టర్ల సలహా మేరకు ఆహారపుటలవాట్లు మార్చుకోవడం, మీకు తగిన ఆహారమేదో తెలుసుకొని దానిని మాత్రమే తీసుకోవడం వల్ల సమస్య ఉండదు. అలాగే జీవనశైలిలో కొన్ని మార్పులు చేసుకోవాలి. ఆరోగ్యంగా ఉన్నప్పుడే మనం సంపాదించగలం, అనుభవించగలమని తెలుసుకోవాలి. అందుకని ఉరుకులపరుగులతో ఏదో ఒకటి తిన్నట్టు చేయకూడదు. తీసుకునే ఆహారంపై కూడా శ్రద్ధాసక్తులు ఉండాలి. తగిన ఆహారాన్ని తీసుకోవాలి. అప్పుడే ఆరోగ్యంగా జీవించడం సాధ్యం.

- డా. దండెపు బస్వానందం

సమీకరణాలు

(13వ పేజీ తరువాయి)

మింగిన విషాన్ని కక్కిస్తరు... నువ్వు బతుకుతవు... నువ్వు రాసిన ఉత్తరం జూసి మీ అన్నను అరెస్టు జేసి జైళ్ళబెడ్తరు" అన్నాడు యాదగిరి...

"మరి లక్ష రూపాయలు?..." అంది లక్ష్మమ్మ-

"లక్ష రూపాయలొచ్చినా రాకపోయినా ఆత్మహత్య జేసుకోబోయిండు కాబట్టి నీ మొగుడు చేసిన అప్పులన్నీ మాఫీజేస్తరు... నీ మొగున్ని అప్పులు తీర్చమని ఎవ్వడడిగినా వాన్ని జైళ్ళబెడ్తరు... గట్ల నీ మొగుడు జేసిన లక్ష రూపాయలు అప్పులు తీరిపోతయి..." అన్నాడు యాదగిరి.

"గీ ఉపాయం బాగనే ఉంది..." అంది లక్ష్మమ్మ.

"సోమన్నా! జర్ర పదిలం... పురుగుమందు చానా కొద్దిగ గలుపుకో" అన్నాడు యాదగిరి.

"గట్లనేగని... ఎమ్మార్వోకు యేం రాయాల్నో నువ్వే రాయి.... నేను దస్తకత్ పెడ్త" అన్నాడు సోమయ్య.

"సాయంత్రం వరకు రాసుకొస్త...గీ సంగతి మన మాజీ సర్పంచి దొడ్డ రామయ్యకాడ చెప్త.... వాళ్లింట్ల ఫోనున్నది... నువ్వు పురుగుమందు తాగంగనే నేను మండలాఫీసులో ఉన్న హెల్ప్‌లైన్‌కు ఫోన్ చేస్త... నిన్ను వెంటనే దవాఖానకు తీసుకపోతరు. నిన్ను బతికిస్తరు..."

"అంత నీ దయ. నేను బతికి బట్టకట్టి నా అప్పులన్ని తీర్తే నీ రుణం ఉంచుకోను." అన్నాడు సోమయ్య.

"గదంత తర్వాత చూసుకుందాంలే"అంటూ యాదగిరి వెళ్ళిపోయాడు-

** ** **

సోమయ్య ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడన్న వార్త తెలతెలవారుతుండగా ఊరంతా గుప్పుమని వ్యాపించింది- తండోపతండాలుగా జనం సోమయ్యింటికి చేరారు- సోమయ్య స్పృహ తప్పి పడిపోయాడు- అతని నోట్లోంచి వెలువడిన నురుగులు అతని మొఖమంతా వ్యాపించాయి. అతడు చాలా భయంకరంగా కనిపించాడు.

యాదగిరి హెల్ప్‌లైన్‌కు ఫోన్ చేశాడు. మండల కేంద్రం ఆ ఊరికి పది కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉంది- యాదగిరి ఫోన్ చేసిన సమయంలో ప్రైమరీ హెల్త్ సెంటర్లో ఎవరూ లేరు- ఇటు పోలీసులు, అటు ప్రైమరీ హెల్త్ సెంటర్ వాళ్లు కలుసుకొని అంబులెన్స్‌తో ఆఊరు చేరుకునేటప్పటికి చాలాగంటలు గడిచిపోయాయి.

సోమయ్యను హాస్పిటళ్ళో చేర్పించేటప్పటికే అతని ప్రాణాలు అనంత వాయువుల్లో కలిసిపోయాయి.

పోలీసులొచ్చి ఈశ్వరయ్యను అరెస్టుచేసి లాకప్‌లో వేశారు-

సోమయ్య శవం మీద పడి అతని భార్య, పిల్లలు చూసేవాళ్ల గుండెలు ద్రవించేలా రోదించారు-

"నా ప్లాన్ ఎక్కడ బెడిసికొట్టి ఉంటుంది" అని యాదగిరి ఆలోచించడం మొదలెట్టాడు. "మనం కేవలం నిమిత్తమాత్రులం- అంతా రాసిపెట్టినట్టు జరుగుతుంది. సోమయ్య అనేవాడు గీదినం గిట్ల చావాల్నని దేవుడు ఎప్పుడో రాసిపెట్టిండు... గందుకే చచ్చిండు... దీంట్ల మనం జేసిన తప్పేంలేదు..." అని తన అంతరాత్మను ఓదార్చుకున్నాడు యాదగిరి.